

EL XIULET DEL BARRI

Edició especial 1

31/10/23
Escola
Costa i Llobera
Barcelona
Any 2023

Periòdic de
Primària
Preu: 0'10 €

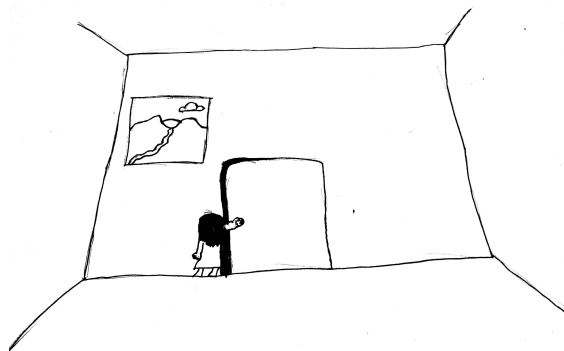
799

LA NIT DE HALLOWEEN

Tot va començar l'any 1972, la nit de Halloween. Els pares se'n van anar de viatge i ens van deixar sols al meu germà i a mi. El meu germà em va dir que anés al llit. Jo li vaig fer cas i me'n vaig anar a dormir. Però no sabíem què ens esperaria...

Me'n vaig anar a dormir. Al llit vaig sentir uns sorolls molt estranys. Vaig cridar el meu germà Jack perquè tenia molta por. Ell va venir, però el soroll va parar quan va entrar per la porta. Ell no em va creure i em va dir que dormís tranquil·la.

Van trucar a la porta, i jo vaig obrir-la espantada. Durant uns segons, em vaig tranquil·litzar perquè era el meu cosí. De cop, però, va deixar els ulls en blanc i va caure de sobte a terra.

Vaig començar a cridar el Jack. Espantat va baixar corrents, però el cos havia desaparegut. El Jack em va dir que em quedés amb ell a la seva habitació. Ell pensava que com podia ser que una nena de sis anys tingués aquells malsons.

De cop, el Jack i jo vam sentir la veu del nostre cosí dient-nos que estàvem en perill. Llavors, el Jack em va acabar creient.

L'endemà, els pares van arribar i els ho vam explicar tot molt espantats, però ells no ens van creure.

Deu anys després, segueixo pensant en aquella nit.

**Lola i Candela
6è Pops**

TIC-TAC

En un poble del sud d'Amèrica hi va haver una guerra que va durar 666 anys. En acabar-se només va quedar dreta una granja, i just al costat tenia una casa abandonada i misteriosa.

A la granja hi vivia una grangera. Un diumenge estava donant menjar als porcs, es va girar perquè va sentir un soroll molt estrany, però ho va deixar córrer. Quan va tornar a girar-se cap als porcs, jo no hi eren.

Va mirar cap a la casa per veure si eren allà, però va veure que la porta de la casa abandonada es tancava bruscament. Va anar-ho a mirar i va sentir un tic-tac, tic-tac. Va entrar a una habitació i estava tota decorada com si allà hi hagués un nen d'uns tres anys. Hi havia un gronxador que es movia tot sol. Continuava sentint tic-tac, tic-tac. Es va adonar que provenia de les parets. Es va espantar i va córrer cap a casa seva. En ser-hi, va tancar totes les portes amb clau i va intentar adormir-se, però no va poder. A la una de la nit: tic-tac, tic-tac, tic-tac.

Però aquesta vegada el soroll era diferent. Va notar que algú li bufava al coll. No s'atrevia a mirar cap a darrere seu.

Va estar desperta tota la nit fins que va sortir el sol, i llavors va parar el soroll.

Va anar a investigar. Va veure que la casa abandonada era la número 666 del carrer. L'últim que va notar va ser un ganivet que li travessava el coll i tic-tac.

**Kai i Raimon
5è Rovellons**

LA LAIA I LA HARLY

Hi havia una vegada dues germanes que es deien Laia i Harly. La Laia tenia 14 anys i la Harly també. El problema era que es canviaven de casa i allà deien que hi havia monstres horribles.

Van passar uns dies i ja tenien la casa feta per anar-hi. Quan van arribar a la casa nova, estava plena d'aranyes.

L'endemà van anar a l'escola nova i els van portar a una classe molt estranya.

Al cap d'unes hores, van arribar a casa i no trobaven els pares. Resulta que eren a l'hospital. La Harly li va dir a la Laia:

- Que estrany! Primer les aranyes, després la classe i ara els pares.

- Mira! Hi ha una nota - va dir la Laia.

"Hola, noies. Hem tingut un accident tornant de casa de l'àvia Maruja. Així que us quedareu amb ella aquests dies mentre estem a l'hospital. L'àvia segurament està a punt d'arribar.

Mami i Papi

16.30 h"

- Àvia!

- Hola, noies. Com esteu? Us ha anat bé l'escola nova?

- No gaire. Era molt estranya - van dir la Laia i la Harly.

- Bé, faig el sopar i anem a dormir que tinc molta son - va dir l'àvia a les bessones que no van quedar gaire convençudes amb aquelles paraules.

Després de sopar es van ficar al llit les dues juntes i de sobte van sentir entre les parets uns sorolls molt estranys que deien:

- Ha, ha, ha! Com que ja sou aquí, podem anar a buscar les noies.

Les noies van mirar cap a la porta i van veure que venien uns assassins. Eren els pares. I l'àvia era un monstre! A sobre es

van adonar que l'àvia era la mestra de l'escola disfressada!

Aleshores els tres monstres van veure les noies i les van perseguir.

Llavors, la Harly va ensopegar amb un llibre i va caure a terra. Des d'allà va veure un codi sota el llit i li va dir a la Laia. La Laia va dir-li que podia provar de posar-hi els números de la data del seu aniversari.

La Harly ho va fer i es va obrir un passadís secret. A dins estava ple d'esquelets, aranyes i monedes d'or.

La Laia i la Harly ara van comprendre tot el que havia passat. Aleshores van trucar a la policia i ells van matar els tres monstres.

Finalment, van trobar els pares i l'àvia dins l'armari i van viure feliços per sempre.

**Daniela i Valentina de N.
4t Barguis**

LA CASA ENCANTADA

Hi havia una vegada una història de POR...

Un nen i una nena de deu anys eren millors amics. Tots dos vivien a un carrer que es deia Jaume Càncer.

- Espereu, pareu la història! Ja sabem que Jaume Càncer és un nom estrany.

Explica la història que Jaume Càncer vivia a una casa i la seva dona va morir. L'home tenia tanta ràbia que es va apunyalar. Però abans de morir-se va tirar unes pólvores màgiques a la casa que feien que si algú tocava la gespa, una catifa sortiria de la casa, t'agafava enrotllant-te com un *rollito de primavera* i se t'emportava.

Doncs bé, els dos amics no es creien aquesta història, així que van voler entrar a la casa. Quan van tocar la gespa, la catifa se'ls va emportar cap a dins la casa. Els nens cridaven de terror:

- Ajuda!

- Auxili!

Aleshores, quan van ser dins, els nens es van desfer de la catifa, però van tardar

trenta minuts. Es van posar a investigar la casa.

Totes les parets feien sorolls. Llavors, els nens van veure monstre, que els van començar a perseguir fins que els amics no sabien cap on anar. Llavors de l'espant, es van desmaiar.

Els monstres els van agafar i se'ls van emportar. Quan es van despertar, es van trobar els monstres que els miraven. Ells van dir:

- Per què ens heu agafat?
- Perquè ens avorrim molt i llavors sortim a fer por a la gent.
- Doncs a partir d'avui veniu a casa nostra i jugareu amb nosaltres.

**Mia, 3r Àligues
Elaina, 4t Indigets**

LA CASA ENCANTADA

Tot va començar la nit de Halloween.

Vam quedar a l'estació de ferrocarrils el 31 d'octubre. Tot era molt normal, com cada any. Vam fer *trick or treat* i ens van donar molts caramels.

Aquell any volíem arribar fins al final de carrer perquè cap any ho havíem aconseguit. Però de sobte em van arribar unes coordenades al telèfon que coincidien amb una casa que hi havia al final del carrer.

Vam anar a casa d'en Charlie, que és el meu millor amic, i allà vam agafar provisions i material, com ara llanternes i menjar.

Un cop preparats, ens vam dirigir cap a les coordenades. Al cap de mitja hora, ja hi érem. La Lurdes, que de tota la colla és la més observadora, es va adonar que faltaven poques piles a les llanternes, i, tot i això, vam entrar-hi. Tot era molt terrorífic. La casa feia tanta por des de fora que la Rulos, que és la més poruga de la colla, quasi no entra.

A dins vam decidir separar-nos. Jo vaig anar amb el Charlie i la Rulos, que no era gaire bona combinació perquè en Charlie era molt rialler i la Rulos una cagada.

La Lurdes va anar amb la Lucrècia, que, per cert, s'entien molt bé perquè la Lurdes era molt intel·ligent i la Lucrècia era molt valenta.

Llavors va començar l'aventura. Però just abans de separar-nos, es va sentir una veu d'algú que semblava ferit just darrere la paret que tocava a la cuina.

La Lucrècia va anar a mirar-ho, però no va trobar res.

Espantats, vam pensar que era un esperit d'algú que havia viscut abans en aquella casa.

El Charlie es va fixar que hi havia una fotografia a terra. La va agafar i vam veure que era una noia que els era familiar. La Lurdes va adonar-se que era la Shakira.

Aleshores tots vam començar a riure i vam començar a cridar el mem de la Shakira que diu:

- *Shakira, Shakira, ¿eres tu?*

Llavors ens vam adonar que no estàvem sols dins la casa. De sobte vam veure aparèixer la Shakira amb la cara destrossada, un ganivet i escopint sang.

I llavors, tots alhora, vam posar-nos a cridar i cap de nosaltres va poder escapar.

**Bea i Anna
6è Garotes**

LA BRUIXA DE LES COLÒNIES

Una nit de colònies, al joc de nit vam anar a fer una petita excursió. Va marxar tothom, però nosaltres ens vam quedar al llit descansant.

De sobte, vam sentir uns sorolls cada vegada més forts, fins que se sentia fortíssim. Llavors va aparèixer una ombra que semblava una bruixa. Finalment, va aparèixer una bruixa de debò.

Vaig tancar els ulls i quan els vaig tornar a obrir, vaig mirar cap al meu costat i vaig veure que en Jan no hi era.

L'endemà la bruixa es va deixar la porta oberta i el Jan es va poder escapar.

**Aniol, Emma i Jan M.
3r Òlibes i Àligues**